

A jubileumi építőtáborokból jelentjük: Ismét helytálltak „JÖVŐRE IS IDE JÖVÖK!”

Miskolci műszaki egyetemisták, egri főiskolások, debreceni orvostanhallgatók, kazincbarcikai vegyészek, gödöllői mezőgazdászok, na és szegedi JATE-sok, összesen nyolcvanheten dolgoztak július 3-16-ig a DÉLÉP építkezésein. Július 18-án váltották őket a nemzetközi tábor résztvevői —

idézni. Szerencsére azok, akiknek kifogásaináljuk akad, csupán részletkérdésekben nem értettek egyet a tábor vezetőivel. Filó Éva és Gondol Ágnes az egri tanárképző főiskola hallgatói. A szegedi építőtábor az érettségizők, hogy a munka mellett a várost is megismerjék. Úgy mond-

A városközponttól szokatlanul távol, de nagyon szép környezetben — az egyetemvárosban — töltötték el két hetüket a Miskolcra érkezett építőtáborozók. Jónéhány perces „nyomozás” után bukkantam csak rá a gyönyörű zöld övezet dűzlombú fái között megbúvó központi épületre, ahol a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem KISZ-bizottsága található. Az ott kapott segítséggel, szerencsére, tájékoztatói próbám véget is ért.

Az 5. számú kollégium első emeletén öles betűkkel készített felirat mutatta az irányt a táborvezetőség tartózkodási helye felé. A „parancsnoki” szobába lépve imádsztalanál találtam Bárczy Gergelyt, aki immár második alkalommal volt a miskolci építőtábor vezetője.

— A mi építőtáborunk nemzetközi — világosított fel azonnal Gergely —, jelenleg hat külföldi csoport tartózkodik itt. Várnából és Szófiából, a Szovjetunió két városából, Magdeburgból és Kassáról érkeztek egyetemista fiatalok. Ők egy hónapot töltenek hazánkban, három hetet Miskolcon dolgoznak, egy hétig pedig országjáró körúton vesznek részt. Természetesen magyar diákok is szép számmal jöttek csaknem minden felsőoktatási intézményből.

Legjobb a borsóválogatók

A rövid bemutatást követően az építőtáborosok által végzett munkára terelődött a szó. A táborvezető máris sorolta az adatokat: — A gyerekek két fő munkaterületen dolgoznak. Az építő-

iparban segédkeznek az új pártház átadását készítik elő, e mellett az egyetemvárosban levő építkezéseken végeznek segédmunkát. A hallgatók másik része a hűtőházban borsót válogat. Velük kapcsolatban fontos elmondani, hogy ők dolgoztak a legjobban az előző turnus résztvevői közül.

— Mennyire vagy elégedett a szegediek munkájával?
— Igazán klasszul dolgoztak! Ez nemcsak az én véleményem, hanem a munkahelyi vezetők is dicsérték őket. Egyébként a szegedi egyetemisták közül az első turnusban voltak itt a legtöbben, a most záruló két hétre kevesen jelentkeztek.

— Név szerint kiknek a munkáját lehet kiemelni?

— Különösen Magyar Erzsébet joghallgató és brigádja végzett kiváló munkát. Hasonlóképpen dicséret illeti Kozma Sándort és brigádját, ők a JATE matematika-fizika szakos hallgatói. De a többiek munkájával is elégedettek voltunk. Majdnem elfelejtetem: feltétlenül említsem meg Kátina Tünde, ugyancsak matematika-fizika szakos hallgató nevét. Ő a hűtőházban nyújtott igazán nagyszerű teljesítményt.

Nyúlánk fiú lépett be váratlanul az ajtón. A táborvezetőhöz intézett kérése kissé meglepő volt. Arról kíváncsiskodott, az ő brigádja vajon kap-e jutalmat. Gergely is mehökkent egy pillanatra, azután megnyugtatta az érdeklődőt: utána néz a dolognak. Majd, mikor a fiú távozott, hozzám fordult:

— Voltaképpen örülünk az ilyen kérdéseknek. Minden turnus befejeztével ugyanis mintegy 20 ezer forint értékben jutalmazuk a kiválóan dolgozókat. Elsősorban pénz- és könyvjutalomban részesülnek.

— Milyen az ellátás?

— A táborozók négygyas szobákban laknak, s naponta négy-szeri étkezést biztosítunk számukra. A kedvezmények között említhető az ingyenes autóbusszérlet azoknak, akik nem az egyetemvárosban dolgoznak, valamint, hogy valamennyi táborlakó egy trikót kap ajándékként.

Éjszakai futás, LGT-koncert

Miközben beszélgettünk, hárman telefonon, ketten pedig személyesen keresték Gergelyt. Hi-

ba, a táborvezető elfoglalt ember! Az újabb kopogtatás után belépők között ismerős arcot fedeztem fel. Péni Erikaét, a JATE KISZ-bizottság kulturális vezetőjét. Meglepetésünk kölcsönös volt. Végül Erika sietve felvilágosított:

— Minden építőtáborba küldtünk az egyetemről úgynevezett megfigyelőt. En július 6-a óta dolgozom Miskolcon, segédkezem a táborvezetőség munkájában... és nagyon jói érzem magam itt!

S hogy ne csak Erika, hanem valamennyi ideérkezett fiatal jól érezze magát, arról gondoskodtak az építőtábor miskolci szervezői. A kollégiumban a helyi rádióstúdió egész napos adással szórakoztatja a farszto munka után lepihenőket. Gergely szívesen beszélt a többi programról is:

— Igyekszünk mindenki kedvében járni. A sportrajongóknak asztalitenisz- és focimerközéseket szerveztünk. Igen nagy sikere volt a Locomotör GT koncertjének és az Ez Antiquis bemutatójának. A táborlakók megtekinthették a környék nevezetességeit is: kirándultak Sárospatakra, Tokajba, Egerbe, Tapolcára és Lillafüredre. E mellett orgonahangverseny, moxillátogatás, bolgár nemzeti est, ismerkedési est, no, meg az elmaradhatatlan disco szerepelt a programban. A legjobb „buli” azonban kétségtelenül az éjszakai akadályverseny volt, amely egyik este 9 óratól hajnalig tartott, a végén szalonnasütéssel.

— Ami a fő: hogyan érezték magukat a diákok?

— Ahogy tőlük hallottam, jól érezték magukat. Azt hiszem azonban kicsit belefáradtak a kulturális programokba.

— Végül egy rövid összefoglaló?

— Az idén sokkal fegyelmesebbek voltak a gyerekek, s az eddig végzett munkájukról csak elismeréssel beszélhetek.

Elbúcsúztam vendéglátóimtól, s a folyosó végén két útra kész fiúval találkoztam. Eppen púposodó bőröndjeiket kötötték át. Az egyikük — hanghordozásából ítélve Baranya megyei — kitérített az ablakon, s minden páros nékül közölte társával:

— Azt hiszem, jövőre is ide jövök!

Ez pedig, gondolom, minden dicséret szóval felér.

Sz. Z.

Megyesi Zsuzsa, Fekete Lilla, Juhász Péter és Gáspár Magdolna „akcióban” Szeged egyik épülő lakásában

szovjet, lengyel, cseh, német, finn és magyar diákok.

A helyszín nem változott. Az Északi városrészben, a hágyárban, a Kossuth Lajos sugárúti építkezésen, az Április 4. úti tanyai kollégiumnál, a pályaválasztási tanácsadó intézet épületénél, a kiskundorozsnai telepen és az újszegedi magasházban végeztek a fiatalok tereprendezést és építőipari segédmunkát.

A magyarok két hetet dolgoztak, a külföldiek hármát, utána pedig egy hétre az Expressz Ifjúsági és Diák Utazási Iroda Kiliántelepi táborába utaztak pihenni. A munkát a József Attila Tudományegyetem és a DÉLÉP közötti szerződés értelmében az építőipari vállalat biztosította — hosszú évek gyakorlatát követve. A munkaidő reggel fél héttől délután fél ótig tartott, s kilenc forint volt a bér óránként.

A táborvezetőség a rendezvényeket is a DÉLÉP-pel közösen szervezte. Kirándultak Kecskemétre és a bugaci pusztára. Az egyetemi klubban minden hétfőn és pénteken discót rendeztek, kedden általában filmnap volt, a többi napokon pedig a szabadtéri előadásokra mentek, vagy pantomimbemutatókon, dzsesszműsorokon szórakozhattak a táborlakók. Sportrendezvényekben szintén bővelkedett a program. A legnagyobb sikere természetesen a „nemzetek közötti” focimeccseknek volt.

Vélemények

A hágyárban 19-en dolgoztak, egy odesszai és egy lvovi brigád. Az odesszaiak vezetőjét, Szergej Kuskot, a Mecsnyikov egyetem bölcsészkarának IV. éves hallgatóját kerestük meg. Elmondta, hogy két nyáron át Szibériában dolgozott, szintén építkezésen, s ahhoz képest az itteni munka felidülés számára.

— Hallottál-e Szegedről, mielőtt idejöttél?

— Szegedről hosszú ideig csak annyit tudtam, hogy Odessza testvérvárosa. Ebben az évben aztán szegedi földrajz szakos lányokat ismertem meg, akik Odesszában voltak szakmai gyakorlaton. Tőlük sokat megtudtam Szegedről, jónéhány éneket is megtanítottak, s elajánlottam az alapvető szókincset — mondta nevetve, s már sorolta is: jó napot, szia, kérem, köszönöm, Kó-bányai sor...

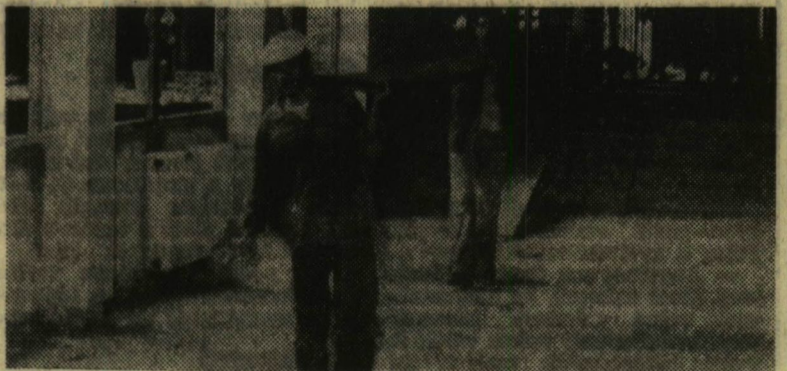
A lvovi brigád nyújtotta a legkiemelkedőbb teljesítményt — még az odesszaiak szerint is. Vezetőjük Leonid Flagornij volt, a lvovi műszaki főiskola V. éves hallgatója. Ezen a nyáron negyedszerre dolgozott építkezésen. Két nyáron át Szibériában, tavaly pedig a Krímben segédkezett étermek, ebédlők építésénél. Elégedett volt a munkával és a délutáni, esti rendezvényekkel. Ahogy elmondta, a legjobban annak örült, hogy a magyarokon kívül lengyelekkel, csehekkel, németekkel is találkozhatott.

Talán nem is lenne hiteles a kép, ha csak a jó véleményeket

ták, erre némigen nyílt lehetőségük: későn fejezték be a munkát, s mire megfűrdök, megvacsoráztak, sötét volt. Inkább a korai kelést választották volna.

A JATE és a DÉLÉP

Mások arra panaszkodtak, hogy nem látták nagyon a munkájuk értelmét. Nem értették, hogy miért kell ugyanazt a helyiséget egy

Phano Rat Rvsompho és Szabó Péter miskolci műszaki egyetemisták a JATE-táborban

nap többször is kitalálni, vagy miért kell egy farakást ma pár méterrel odébb hordani, s holnap megint vissza.

Cserhámi László, a DÉLÉP KISZ-titkára:

— Mi is észreveltük, hogy azoknak a munkáknak volt a legnagyobb sikerük, amelyek során konkrét feladatokat kaptak a fiatalok, s a végrehajtást szakmunkások irányították. A művezetők közül kevesen magyarázták meg az első napon, hogy például egy helviség többszöri kitalálására munkavédelmi szempontból van szükség: a belső szereléseket végző szakmunkások az előző szerelő brigád otthagyták törmelékén nem dolgozhatnak. Ahol mindez a művezetők elmondták, ott a diákok hozzáállása is megváltozott.

— Mi a véleményed az építő-táborosokról?

— Kiemelkedő eredményekről nem számolhatok be, de az elmúlt évekhez viszonyítva sokkal jobban dolgoztak a diákok. A JATE és a DÉLÉP KISZ-szervezeteinek kapcsolata is szorosabb lett. Jobban kerestük egymást, a közös problémákat közösen oldottuk meg, ellenőrizni is együtt jártunk ki a helyszínekre.

A JATE-n is hasonló véleményt fogalmaztak meg az építőtáborról. Ez a szegedi nyár újra bebizonyította, hogy méltán lett a JATE szervezte építőtábor a KISZ KB kiemelt építőtábor. Ezért köszönet illeti a tábor vezetőit, Poplitzky Pétert, Fenyvesi Erzsébetet, Hudák Lászlót, valamint a DÉLÉP-eket. Még egy nagyhatású és hosszabb távon igen értékes eredménye lett az idén nyárnak: szorosabb lett a tudományegyetem és az építőipari vállalat fiataljainak kapcsolata. Egyesek következményeként a délelőtti közös munkának és a délutáni rendezvényeknek.

FEKETE KLÁRA

Városszépítő fiatalok Egerben

Az egri ember számára már szinte természetes, hogy nyaranként turisták népesítik be a város szűk kis utcáit — kül- és bel-földiek egyaránt. Hosszú évtizedek óta így van ez. Annak viszont csupán tíz esztendeje, hogy az ország különböző felsőoktatási intézményeit „hirdető” feliratok trikókban sétáló, dolgozó fiatalokkal találkozhatnak az itt lakók.

Bene Béla táborvezető, az egri Ho Si Minh Tanárképző Főiskola KISZ-titkára már csak papírokból, s egyéb dokumentumokból emlékezhethet a kezdeti időszakra:

— Főiskolánk 1966 óta szervez építőtábor a felsőoktatási intézmények hallgatóinak. Ez a kor-szak a Leányka úti kollégium építésével kezdődött, 1971-től pedig nemzetközi lett táborunk. Az idén például nyolcvanán érkeztek testvérvárosainkból: Csebokszárból és Targovistéből, valamint Besztercebányáról, lengyelországi és NDK-beli egyetemekről.

További adatok arról tanúskodnak, hogy a hazai diákok is megkedvelték Egert: az idén még több intézményből jöttek fiatalok, mint az elmúlt évben. A József Attila Tudományegyetemről mintegy felszámolt jelentkeztek az egri építőtáborba. Elsősorban tehát az ő munkájukról érdeklődtem.

— Nagyon elégedettek vagyunk a szegediek munkájával — sietett a válaszal Béla —, az elmúlt években bizony a fegyelmesebb-gükkkel és a teljesítményükkel is bajok voltak. Az idén, szerencsére, olyanok érkeztek Egerbe, akik szeretnek pontos, jó munkát végezni. A szegedi egyetemisták egy része a Városi Kertészetben segédkezik, másik részük pedig a

Kertész utca parkosításában vesz részt. A mérnökök, munkahelyi vezetők is elismeréssel beszélnek végzett munkájukról. A jó hangulat teremtéséből is alaposan ki-veznek a részüket. Ahogy jó ér-

Az egri utcák a szegedi lányok szerszámainak nyomát őrizték ezen a nyáron (Fotó: Szántó György)

telemben mondani szokás: mindenben benne vannak.

— Vajon mennyire elégedettek ők a táborvezetőséggel, a programokkal?

— Azt hiszem, a vidám hangulat, a jó közérzet kelő válasz a kérdésre. De győződj meg róla magad!

A híres Moraj-raj

Megfogadva Béla tanácsát, a Kertész utca felé vettem az út-irányt. Már messziről feltűntek

Igaz, először csak a kapák, gerbelyek villogtak a Nap fényében, közelebb érve már a szorgoskodó lányok nevetése is hallatszott. Az útszéli vízesárok fűves részét rendezgették szerszám-

maikkal, hatalmas fonott kosarakban pedig az őszegyűjtött gromot cipelték. Amikor közérzetük-ről érdeklődtem, hirtelen abba-maradt a kuncogás. Végül a legbeszédebb közöttük, Szánai Ágnes jöghallgató szólt meg:

— A közérzetünk kiváló! Nagyszerű élmény lesz ez az egri tábor. A munkánkat is megfelelően végeztük, azt mondják, meg vannak elégedve velünk.

A többiek tejbőlátással helyeselték. Bár kifogás is akadt: a k-

(Folytatás az 5. oldalon.)

A jubileumi építőtáborokból jelentjük:

(Folytatás a 4. oldalról.)

rai kelés. Ez bizony kicsit kellemetlen velejárója az építőtábori életnek! Gyorsan témát változtattam. Kiderült, hogy a brigád tagjai már tapasztalt építőtáborosok: *Rusznák Anna* és *Horváth Katalin* kémia-biológia szakos hallgatók negyedszer, *Szánfalvi Agnes* pedig harmadszor vesznek részt ebben a mozgalomban. Szívesen végzik a parkosítási munkát. *Persze*, az idén sem maradtak ki az építkezéseken való segítségéből: július 23-án, szombaton kommunista munkások dolgoztak a Csebokszári lakótelep épülő lakóházaiban. Ami pedig a munka melletti időtöltést illeti... hát erről beszéltek talán a legszívesebben: — A szervezők jól gondoskodtak arról, hogyan töltsük el a szabad időnket. A programok érdekesek voltak, csak néhányat említek. Fellépett a *Bojtorján, Dinyenyés József*, a *Rajkó zenekar*. Tetszett mindannyiunknak az egri *Harlekin bábszínház*, a *Tolcsavay-trió* és a *Színház- és Főiskola hallgatóinak* műsora is. De egymással is jól megvagyunk. Brigádunkat *Moraj-rajnak* neveztük el, éppen azért, mert mi mindig vidámak vagyunk.

Virágok között

A Szegedről érkezett fiatalok másik csoportjára igazán csodálatos környezetben, székfű, begóniák, díszcserjék társaságában találtam rá — az egri Városi Kertészetben. Az ugyancsak lányokból álló brigád feladata az említett növények melegágyba ültetése, gondozása volt. A hasznos tevékenységgel, jó idő lévén, a kellemes is párosult, a fürdőruhába

öltözött „kertész kisasszonyok” szépen lesültek. A munkáról a legbarnább, *Nagy Erika* beszélt:

— A két hét legtöbb napján itt dolgoztunk, és ha nem is lettünk szakemberek, sok, a későbbiekben még otthon hasznosítható fogást leshettünk el az itt dolgozóktól. No, meg a tanulmányokhoz is segítséget nyújtott ez a munka, hiszen többen kémia-biológia szakosak vagyunk.

Amikor a programokról, a tízennégy nap alatt szerzett benyomásokról kérdezősködtem, még inkább felderültek az arcok. A legszebb élményként a várszínházi előadást említették, a legérdekesebbként a bográcskészítő versenyrel egybekötött Szalajkavölgyi kirándulást. Más rendezvényekkel kapcsolatban megosztottak ugyan a vélemények, abban azonban valamennyien egyetértettek, hogy a táborvezetés nagyon jó szórakozási lehetőséget biztosított az ideérkezett fiataloknak.

A lányoktól búcsúzva eszembe jutott egy érdekes momentum az egri építőtáborokról. Egy évtized alatt a város jelentősen gyarapodott: kezdődött a már említett Leányka úti kollégium felépítésével, új városrészek jöttek létre. Így a lajosvárosi ifjúsági lakótelep, s gomba módra szaporodnak az új épületek a Csebokszári lakótelepen is. Mindez az építőtáborosok segítségével.

Azt hiszem, az egri példa ékes bizonyítéka annak, hogy eredményes volt az építőtábori mozgalom húsz esztendeje.

SZALAY ZOLTÁN

Koltics Gábor és Gécz Attila munka közben (Fotók: Takács László)

Délelőtti munka, délután tanulás

A Balotaszálláson dolgozó középiskolások lányokat már a híruk is megelőzte. A kiskunhalasi állomástól a táborig vezető úton Imre bácsi, a gazdaság sofőrje sokmindent elárult róluk. Ő úgy hallotta, hogy nagyon jól dolgoznak, mindennap száz százalék felett teljesítik a normájukat és a gazdaságban elégedettek a munkájukkal.

Ugyanezt a véleményt ottjártunkkor *Juhász Bálti*, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság balotai kerületének igazgatója is megerősítette:

— Rendesek, fegyelműzettek, jókedvűek a lányok. Általában csak az első napok a nehezek, amíg bele nem jönnek a munkába. A munkaverseny helyezési sorrendje is eközben alakul ki, aztán már nem is igen változik a táborzárásig. A lelkesedésükből le tudjuk mérni, hogy azt kapták, amire számítottak. Sokan közülük nem is előszörre vannak itt, ők jobban észrevehetik azt az igyekezetet, ahogy a gazdaság évről évre fejleszti a tábort és próbálja még kulturáltabbá tenni az itteni életet.

Érdeklődési körök

Júliusban és augusztusban 300 lány, szegedi, makói és hódmezővásárhelyi gimnazisták, valamint a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola hallgatói dolgoztak a táborban. Kajszi-barackot szedtek, szőlőt kötöztek, valamint előadásokon vettek részt. Ez az utóbbi kicsit szokatlanul hangzik a fülnék. Jelentését *Törőczy Bertalan* IV. éves magyar-történelem szakos hallgató, a júliusi turnusok vezetője magyarázta meg:

— Az országban tíz szakosított, úgynevezett szabadidős építőtáborot létesítettek, közülük az egyik a balotaszállási. A tábor lakói a munka után — izlésüknek megfelelően — az „érdeklődési körök” előtte meghirdetett óráira

járhatnak. A témákat meg évközben elküldtük az iskoláknak, így a diákok előre tájékozódhattak lehetőségeikről. A foglalkozásokat a főiskolások vezetik, akik napközben egyszerű brigádtagok, s csak késő délután vagy este „lépnek elő” tanárokká. Az előadások anyaga természetesen nem szerepel a középiskolások tananyagában, de jól kiegészíti azt. Július első két hetében a következő témákból voltak előadások: művészettörténet, néprajz, népzene, valláskritika és újkori magyar történelem.

A szó szoros értelmében zajlott az élet Balotaszálláson, amikor július 13-án ottjártunk. A szellemi frisséget igénylő előadások után a táborlakók valamennyi központi rendezvényen részt vettek: a *Népek barátság* együttes koncertjén, az *Utazás velünk* műsoros dívatbemutatóján és a *Mikroszkóp színpad* előadásán. Mindezek mellett egymást érték a szellemi vetélkedők. Ki mit tudok és a sportversenyek.

S közben a teljesítmények valóban olyan magasak voltak, ahogy azt már Imre bácsi is említette odafele menet. Volt egy brigád az első héten, amelyik 200 százalékot teljesített. Kajszi-szedésből a táborátlag egyszerűen sem volt 180 százalék alatt. A szőlőkötözés már az unalmasabb munkák közé tartozott, legalábbis így mondták a gimnazisták. A táborátlag ebből 102—117 százalék között mozgott.

A legjobbak munkájáról

A sorok között a hangok irányában indultunk el. A tíz lány alig látszott ki a sűrű szőlőindák közül. A tizből ketten főiskolások, a többiek szegedi és makói gimnazisták. *Szunyog Erzsébet* volt közülük a legbeszédesebb. A JATE Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumának másodikos tanulója.

„Nyári diákkör”

A József Attila Tudományegyetem ezen a nyáron is megrendezte a tudományos diákköri tábort. Három testvéregyetem képviselőiben 21 fiatal, németek, lengyelek és finnek dolgoztak és tanultak augusztus első két hetében Szegeden, majd egy hétre az Expressz Ifjúsági és Diák Utazási Iroda Kiliánteplői táborába utaztak pihenni.

Szegeden délelőttönként a DÉLÉP építkezéseivel dolgoztak, csökkentett munkaidőben. Ebéd után szakmai programok követték a fizikai munkát. A tudományok legújabb eredményeivel, egymással és egymás dolgozataival ismerkedtek a fiatalok. A rendezők a 21 egyetemistát három csoportban, azaz szekcióban foglalkoztatták: a jogi, a természettudományi és a bölcsészettudományi szekcióban. A témát mindegyik „munkacsoport” már az előzetes levelezések során kiválasztotta. A jogászok a Munkajogi Diákkör védnöksége alatt munkajoggal foglalkozó dolgozatokat elemeztek. A TTK-sok kémiai ismereteiket bővítették, a bölcsészek (finnek) a finnugor nyelv alapjaival, nyelvtörténettel foglalkoztak.

A szakmai programokon kívül a résztvevők megtekintették az újszegedi Biológiai Központot, olajbányászokkal találkoztak, valamint ott voltak mindazokon a rendezvényeken, amelyeket a JATE és a DÉLÉP a szegedi építőtáborosoknak szervezett meg.

A tavalyi és idei tudományos diákköri táborok tapasztalatai kedvezőek voltak, amelyek alapján hasonló jó szervezésre lehet számítani jövőre is.

GÓLYÁK PRÓBATÉTELE

— *Hallottatok már róla?*
— Nem. A felsőévesek se tudtak felvilágosítást adni, amikor kérdezősködünk.
— *Persze, hiszen először szervezett gólyatábort a főiskola.*
— Ahhoz képest nagyon jól csinálják. Kellemesen telnek a nyár utolsó napjai.
— *A munka mellett kaptok-e ízelítőt a főiskola életéből?*
— Együtt lakunk a főiskolásokkal, sok mindent megtudunk tőlük. A legnagyobb meglepetésünkre a brigádvezetőnk ugyan-

temberben kezdő elsőévesek táborát, szintén 50 százalékos részvételi aránnyal. A József Attila Tudományegyetem tábora előttük, augusztus 19-én zárta kapuját.

Mindhárom intézményben a DÉLÉP-pel kötött szerződés alapján szervezték meg a munkát. Délelőttönként körülbelül 6—7 óráig dolgoztak, ami nem volt „igazi” építőtábori hajítás, csak ízelítő. Ugyanígy a délutáni rendezvények is az intézmények életébe és a diákhagyományokba való betekintést szolgálták. Meg-

A JATE-s tábor vezetősége a legjobban dolgozókat az építőtábor emlékműjével díszített trikóval jutalmazta (Fotó: Takács László)

az a hallgató, aki bent volt a felvételinél: *Gárgyán Mária*.

— *Jártatok már Szegeden?*

— Először egy osztálykirándulás alkalmából, másodszor pedig a felvételi előkészítőn.

— *Honnan jöttetek?*

— Turkevérről. Osztálytársak voltunk. Most mindketten elsőéves matematika-fizika szakos főiskolai hallgatók leszünk.

Vad Ilona és *Gyarmati Edit*, ketten a gólyatáborból. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola elsőévesei közül — velük együtt — 220-an jelentkeztek a gólyatáborba, az évfolyamnak több, mint a fele. A DÉLÉP építkezéseivel dolgoztak augusztus 24. és szeptember 3. között. Ugyanebben az időben szervezte meg a Szegedi Orvostudományi Egyetem is a szept-

látogatták a tanszékeket, intézeteket, ismerkedtek a várossal, elbeszélgettek az intézmények vezetőivel és a KISZ-ekkel, sportversenyeket, szellemi vetélkedőket szerveztek, a JATE-n még egy sikeres „gólya-VESE-t” is lebonyolítottak.

A mostani elsőévesek közül sokukat már a szóbeli felvételi vizsgán megkérdezték: lenne-e kedve részt venni a gólyatáborban? Azok, akik akkor bólintottak, nem mind jöttek el. Hiszen nem volt kötelező. Egy azonban biztos: akik a gondtalan nyaralás utolsó napjait feláldozták az építőtábor kedvéért, azokra lehet majd elsősorban számítani az évközi munkában is.

F. K.

Önkéntes alapon

Csaknem minden városban, amely az utóbbi másfél évtizedben jelent meg a Szovjetunió térképén, található egy Egyetem utcát. Ezek azoknak a fiatalembereknek a megbecsülését fejezi ki, akik immáron 17 éve nyári szünetükben önként építőtáborban végeznek munkát.

Az egyetemi ifjúság tömegmozgalma a „harmadik felév” elnevezést kapta. A kilencedik ötéves tervben az egyetemisták 5 milliárd rubel értékű munkát végeztek. Az elmúlt öt évben 3 millió lány és fiú járta végig ezt a „harmadik szemesztert”.

Az építőtáborok népszerűsége állandóan nő. Az elmúlt ötéves tervben számuk másfélszeresére emelkedett. Csupán az elmúlt évben 610 ezer fiatal vett részt munkájukban.

Mi a mozgalom népszerűségének titka? Mi magyarázza, hogy a megfeszített munkával járó vizsgaidőszak után nagyon sok lány és fiú inkább az építkezéseken végzett munkát, mint az üdülőhelyeken, vagy turistautakon elérhető pihenést választja? Talán az egyetemisták egy kis mellékesre akarnak szert tenni? Ebben van valami igazság. Az egyetemi építőtáborokban eltöltött nyár alatt 300 rubelt lehet kapni.

A jövedelemnek azonban nincs döntő jelentősége. A szociológiai kutatások szerint a megkérdezettek csupán 6 százaléka dolgozik azért, hogy a nyári szünetben kiegészítő pénzkeresethez jusson.

Talán az egyetemi vezetés nyomására telnek meg évről évre az építőtáborok? Szó sincs róla. Az építőtáborokat a hallgatók kezdeményezésére önkéntes alapon hozták létre és az önkéntesség elve, mint alapelve került be az egyetemi építőtáborok szabályza-

tába. Mi több, nem mindenki nyer jogot arra, hogy nyári szünetében egy részét építőtáborban tölthesse.

Az építőtáborok évről évre növekvő mozgalmát az a fiatalok konkrét formában járuljanak hozzá az ország népgazdaságának fejlesztéséhez.

Az építőtáborok ott dolgoznak, ahol viharos ütemben fejlődik az ipar, ahol a hallgatók munkájára a népgazdaságnak a legnagyobb szüksége van. Így például az elmúlt évben 120 ezren utaztak az Orosz Föderáció nem-feketeföld övezetének építkezéseire, egy tízenöt éves építési program megvalósításának előmozdítására. Egyetemisták ezrei vettek részt a Bajkál—Amúr vasútvonal, a Kámai Autógyár építésében, vagy az ország különböző részein a termések betakarításában.

A hallgatók egységes véleménye szerint az egyetemi építőtáborok munkájának eredményét nemcsak tonnában, kilométerekben, rubelekben kell mérni. Vannak más kritériumok: a hallgatókban kialakul és fejlődik a munkaszeretet, az önállóság, a rájuk bízott ügyért érzett felelősség, a baráti érzés.

Az építőtáborokban a fiatalok együttesen vitatják és oldják meg problémáikat, tág tere van kezdeményezéseiknek. Az építőtáborokban a parancsnokok, a brigádvezetők, a hallgatók közül kerülnek ki. Saját szabályaik, hagyományaik vannak. A farszto munkanap után a kifogyhatatlan energiájú hallgatók előadásokat tartanak, koncerteket rendeznek.

VLADYIMIR JEGOROV
(APN)